

**ÇEVRE KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK TASLAĞI HAKKINDA
TÜSİAD GÖRÜŞÜ**

Taslak Maddesi	Görüş ve Değerlendirme	Teklif
Tanımlar Madde2: Katı atık: Üreticisi tarafından atılmak istenen ve toplumun huzuru ile özellikle çevrenin korunması bakımından, düzenli bir şekilde bertaraf edilmesi gereken katı atık maddeleri, Evsel katı atık: Tehlikeli ve zararlı atık kapsamına girmeyen konut, sanayi, işyeri, piknik alanları gibi yerlerden gelen katı atıkları,	Taslak madde hanesinde “Bu tanımlar Kanundan çıkarılmıştır.” yazılmıştır. Fakat bu Kanun Taslağında; “Altyapı Tesisleri Katkı Payı” tanımında hala “Katı Atık” geçmektedir. Dolayısıyla tanımın kaldırılmamasında fayda vardır.	Bu tanımlar Kanunda kalmalıdır.
Tanımlar Madde2: Atık: Üreticisi veya fiilen elinde bulunduran gerçek veya tüzel kişi tarafından atılan veya atılması planlanan veya atılması zorunlu olan, herhangi bir madde veya materyali,	Sanayide üretimden kaynaklanan yan ürün ve atıklar, piyasa değerlerinin yüksek olması nedeniyle atık kapsamında değerlendirilmemelidir.	Atık: Üreticisi veya fiilen elinde bulunduran gerçek veya tüzel kişi tarafından kullanım ömrü bitmesi nedeniyle atılan veya atılması planlanan veya atılması zorunlu olan, herhangi bir madde veya materyali,
Tanımlar Madde2: İş termin plânı: Atıksu kaynaklarının yönetmelikte belirtilen alıcı ortam deşarj standartlarını sağlamak için yapmaları gereken atıksu arıtma tesisi ve/veya kanalizasyon gibi altyapı tesisleri ile katı atık bertaraf tesislerinin gerçekleştirilmesi sürecinde yer alan yer seçimi, proje, ihale, inşaat, işletmeye alma gibi işlerin zamanlamasını gösteren plânı,	Katı atık tanımı kaldırıldığı için “katı” ibaresinin çıkarılması önerilmektedir. Gerekçe hanesinde, “Katı” kelimesi çıkarılmıştır denmesine rağmen halen paragrafta yer almaktadır. Aynı zamanda atıklar sadece bertaraf edilmemektedir. Bu maddede, yeni getirilen Entegre Atık Yönetimi tanımında belirtilen	Çıkarılacak ise, “katı” kelimesi olmadan paragraf düzenlenmelidir. İş termin plânı: Atıksu kaynaklarının yönetmelikte belirtilen alıcı ortam deşarj standartlarını sağlamak için yapmaları gereken atıksu arıtma tesisi ve/veya kanalizasyon gibi altyapı tesisleri ile atık ayırma, geri kazanma, depolama ve bertaraf tesislerinin gerçekleştirilmesi

TASNİF DİSİ

	ayırma, geri kazanım ve biriktirme tesislerine vurgu yapılmalıdır.	sürecinde yer alan yer seçimi, proje, ihale, inşaat, işletmeye alma gibi işlerin zamanlamasını gösteren plânı,
Tanımlar Madde2: Risk değerlendirmesi: Belirli kimyasal madde ya da maddelerin potansiyel tehlikelerinin belirlenmesi ve sonuçlarının hesaplanması yönünde kullanılan yöntemler bütünü,	21.10.2006 tarih ve 26326 sayılı yönetmelikte Risk Değerlendirmesi aşağıdaki gibi tanımlanmıştır. Çevre Kanunu'ndaki Risk Değerlendirmesi tanımının; belirtilen yönetmelikteki tanımı da içerecek şekilde düzenlenmelidir.	Risk Değerlendirmesi: Meydana gelebilecek kaza olasılığı ile kaza sonucu ortaya çıkabilecek hasar, zarar ve kayıpların ortaya konulması , belirli kimyasal madde ya da maddelerin potansiyel tehlikelerinin belirlenmesi ve sonuçlarının hesaplanması için yapılan teknik ve bilimsel araştırmalar, değerlendirmeler bütünü ,
Madde 2 : Proje tanıtım dosyası: Gerçekleşmesi plânlanan projenin yerini, özelliklerini, olası olumsuz etkilerini ve öngörülen önlemleri içeren, projeyi genel boyutları ile tanıtan bilgi ve belgeleri içeren dosyayı, Bu tanım Kanundan çıkarılmıştır.	Tanımın kaldırılmasına gerekçe olarak Çevresel Etki Değerlendirme Yönetmeliği'nde yapılması planlanan değişiklik gösterilmektedir. Yönetmelik değişikliğinin, Kanun ile eş zamanlı yapılmaması durumunda bu tanımın karşılığı olmayacak ve mevzuatta boşluk doğacaktır.	Tanımın kaldırılmasından önce ÇED Yönetmeliği'nde değişiklik yapılarak boşluk oluşmaması sağlanmalıdır.
Madde 2 : Hassas alan: Ötrofikasyon riski yüksek olan ve <u>ilgili kurumlar tarafından</u> belirlenecek kıyı ve iç su alanlarını,	Değişikliğe gerekçe olarak, hassas alanların Orman ve Su İşleri Bakanlığı tarafından belirlenmesi gösterilmektedir. Yasama ve yürütme organlarının işleyişinde birçok alanda komisyonlarla çalışma yapılması sözkonusudur. Hassas alanların belirlenmesi sırasında bir komisyon kurulması ve birkaç devlet organının eş zamanlı çalışması faydalı olacaktır.	Hassas alan: Ötrofikasyon riski yüksek olan ve Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın koordinasyonunda kurulan komisyon tarafından belirlenecek kıyı ve iç su alanlarını,
Madde 2 : <u>Acil durum planı:</u> Çevre ve insanları etkileyecek düzeyde büyük kaza riski taşıyan sabit bir kuruluştaki meydana gelebilecek olası	Tanımın ilave edilmesine gerekçe olarak acil durum planı tanımının netleştirilmesi gösterilmektedir. Günümüzde uygulanmakta olan birçok mevzuatın içeriğinde bulunan acil durum	<u>Acil durum planı:</u> Çevre ve insanları etkileyecek düzeyde büyük kaza riski taşıyan sabit kurum ve kuruluştaki meydana gelebilecek olası bir kaza

TASNİF DİSİ

TASNİF DIŞI

bir kaza durumunda, kuruluş ve çevresinde yapılacak; kazaya karşı hazırlıklı olma, kazayı önleme ve kazaya müdahale işlemlerinin, tüm kaza senaryoları dikkate alınarak belirlendiği planı,	planı tanımının kanunda da yer alması olumludur. Kaza riski taşıyan devlet kurumları da bulunduğundan tanımda devlet kurumlarına da yer verilmelidir.	durumunda, kuruluş ve çevresinde yapılacak; kazaya karşı hazırlıklı olma, kazayı önleme ve kazaya müdahale işlemlerinin, tüm kaza senaryoları dikkate alınarak belirlendiği planı,
Madde 2 : Altyapı Tesisleri Katkı Payı: Atıksu ve evsel katı atık ile ilgili verilen tüm hizmetlere ilişkin tam maliyet esaslı yapılan harcamaların tamamını karşılamak üzere, bu hizmetlerden yararlanan veya yararlanacak olanlardan, belediye/mahalli idare birliği meclisince ve sorumluluk verilen diğer idarelerce belirlenecek tarife göre alınacak bedeli,	Tanımın ilave edilmesine gerekçe olarak altyapı tesislerinin, işletme maliyetlerinin, bu tesislerden faydalananlara yansıtılması gösterilmektedir. Evsel katı atık tanımı kanundan kaldırılmasına rağmen taslak maddesinde hala kullanılmaktadır.	Madde 2 : Altyapı Tesisleri Katkı Payı: Atıksu ve evsel katı atık ile ilgili verilen tüm hizmetlere ilişkin tam maliyet esaslı yapılan harcamaların tamamını karşılamak üzere, bu hizmetlerden yararlanan veya yararlanacak olanlardan, belediye/mahalli idare birliği meclisince ve sorumluluk verilen diğer idarelerce belirlenecek tarife göre alınacak bedeli,
Madde 2 : Karbondioksit eşdeğer ton: Karbondioksit ve karbondioksit ile eşdeğer küresel ısınma potansiyeline sahip diğer sera gazlarından herhangi birinin ton olarak miktarını,	Tanımın ilave edilmesine gerekçe olarak İklim Değişikliği ile ilgili olarak Çevre Kanununda herhangi bir düzenleme bulunmaması gösterilmektedir. Ancak tanımda kavram karmaşası bulunmaktadır. Eşdeğer ton hesaplanırken kullanılan katsayılar bulunmaktadır. Bu katsayılara göre çevrim yapıldığı belirtilmelidir. Özellikle diğer sera gazlarının küresel ısınma potansiyelleri CO2 ile eşdeğer değil CO2 baz alınarak ona çevrilebilir değerdedir. Tanımın bu bilgi üzerinden değiştirilmesi önerilmektedir.	Karbondioksit eşdeğer ton: Karbondioksit ve çevrim katsayılarıyla karbondioksit eşdeğerine çevrilerek ısınma potansiyeli hesaplanan diğer sera gazlarından herhangi birinin ton olarak miktarını,
Madde 2 : Uyum: İklim olaylarının etkileriyle mücadele etmek, fayda sağlamak ve etkileri yönetebilmek için stratejilerin güçlendirilmesi, geliştirilmesi ve uygulanması sürecini,		Uyum: İklim olaylarının etkileriyle mücadele etmek, iklim olaylarının olumsuz etki oluşturmaması konusunda fayda sağlamak ve etkileri yönetebilmek için stratejilerin

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

		güçlendirilmesi, geliştirilmesi ve uygulanması sürecini,
Madde 2: Entegre atık yönetimi: Atık oluşumunun önlenmesi, önlenemeyen atıkların kaynağında azaltılması, türlerine göre ayrılması ve biriktirilmesinin sağlanması, toplanması, taşınması, ayrıştırılması, geri kazanılması, bertarafı ve bertaraf işlemleri sonrası kontrolü ve benzeri işlemleri içeren yönetim biçimini, ifade eder.	Uygulama kısmının daha verimli ve kontrollü olması için; detayların açıkça belirlenmesi gerekmektedir.	
Madde 2: Azaltım: İklim değişikliğine neden olan insan kaynaklı sera gazlarının kontrol altına alınması, azaltılması ve tutulmasına yönelik önlemleri, ifade eder.	Tanımın başlığı Sera Gazı Azaltımı olarak değiştirilmelidir.	Madde 2: Sera Gazı Azaltımı: İklim değişikliğine neden olan insan kaynaklı sera gazlarının kontrol altına alınması, azaltılması ve tutulmasına yönelik önlemleri, ifade eder.
	Madde 2 Ek Tanım: Entegre Atık Yönetim Planı tanımlara eklenmeli ve açıkça belirtilmelidir.	
Madde 3-m : Üreticiler, piyasaya arz edilen, piyasada bulunan ve/veya hizmete sunulan ürünün; üretim aşamasından tüketimine ve bertarafına kadar olan tüm süreçte insan, çevre ve toplum sağlığını koruyucu önlemler almakla yükümlüdür. Bakanlığın sorumluluğunda bulunan ve piyasaya arz edilen, piyasada bulunan ve/veya hizmete sunulan ürünün uygunluğunun ve güvenliğinin tespiti için yapılan harcamalar ile uygunsuz ve güvensiz ürünlerin üretiminden ve ithalatından sorumlu kişilerin uygunsuzluğun ve güvensizliğin önlenmesi ve giderilmesi için gerekli önlemleri almaması veya bu önlemlerin yetkili makamlarca doğrudan alınması nedeniyle	Maddenin eklenmesine gerekçe olarak üreticilerin taslak maddede belirtilen sorumluluklarından doğan maliyetlerin karşılanması gösterilmektedir. Ancak üreticinin ürünün tüketimi sırasında bu sürece ne şekilde dâhil olacağı net değildir. Madde uyarınca üretici kontrol edemeyeceği nihai tüketici uygulamalarından sorumlu tutulmaktadır.	Üreticiler, piyasaya arz edilen, piyasada bulunan ve/veya hizmete sunulan ürünün; üretim aşamasından tüketimine ve bertarafına kadar olan tüm süreçte insan, çevre ve toplum sağlığını koruyucu önlemler almakla yükümlüdür. Üretici, kontrol edemeyeceği nihai tüketici uygulamalarından sorumlu tutulamaz. Bakanlığın sorumluluğunda bulunan ve piyasaya arz edilen, piyasada bulunan ve/veya hizmete sunulan ürünün uygunluğunun ve güvenliğinin tespiti için yapılan harcamalar ile uygunsuz ve güvensiz ürünlerin üretiminden ve ithalatından sorumlu kişilerin uygunsuzluğun ve güvensizliğin

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

<p>kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan gerekli tüm harcamalar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre üreticiden tahsil edilir.</p>		<p>önlenmesi ve giderilmesi için gerekli önlemleri almaması veya bu önlemlerin yetkili makamlarca doğrudan alınması nedeniyle kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan gerekli tüm harcamalar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre üreticiden tahsil edilir.</p>
<p>Madde 9 – (Değişik: 26/4/2006 – 5491/6 md.)</p> <p>Denizlerde kurulacak balık çiftlikleri, hassas alan niteliğindeki kapalı koy ve körfezler ile doğal ve arkeolojik sit alanlarında kurulamaz.</p> <p>Yavru balık büyütme tesisleri; bu faaliyetlerin deniz çevresinde su kalitesini bozmayacağına ve gelecekte ortamda ötrofikasyon riskine neden olmayacağına dair bilimsel raporun Bakanlığa sunulmasını takiben verilecek uygun görüş doğrultusunda hassas alanlarda da kurulabilir. Konuya ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p> <p>Kıyı ve deniz alanlarının sürdürülebilir kullanımını gerçekleştirmek amacıyla bütünleşik kıyı alanları yönetimine ilişkin usul ve esaslar, ilgili kurum kuruluşların görüşleri alınarak Bakanlıkça belirlenir.</p> <p>Deniz kirliliğinin önlenmesinde kurumlar arası entegrasyon ve koordinasyon esastır. Bu çerçevede Bakanlık tarafından çerçeve deniz stratejisi hazırlanarak ilgili kurum/kuruluşların görev tanımları kapsamında oluşturdukları strateji belgeleri ile entegrasyonunu sağlamak ve eylem</p>	<p>Maddede yapılan değişikliğin gerekçesi olarak, yavru balık büyütme tesislerinin de yasal mevzuata uyumunun sağlanması sonrasında bu tesisler için olumsuz şartların oluşması ve bu şartlar sebebiyle yavru balıkların ölmesi gösterilmektedir. Ayrıca kıyıların entegre yönetimi, deniz ve çevresinin korunması ve sürdürülebilmesi için işbirliği oluşturulması hedeflenmektedir.</p> <p>Maddenin ilave edilmesi uygundur.</p> <p>Yavru balık tesislerinin, taslak maddede belirtilen şartlarla da olsa hassas alanlarda kurulumuna izin verilmesi, bu tesislerin sürekli kontrolü çok zor olduğu için doğru değildir.</p> <p>Yavru balık büyütme tesislerinin geliştirilmesi adına kurulum yeterliliklerinin iyileştirilmesi konusunda bilimsel çalışmalar yapılması çevresel olarak daha uygundur. Ayrıca taslak maddede belirtilen ve bakanlık tarafından oluşturulacağı belirtilen çerçeve deniz stratejisinin plan olarak oluşturulması daha etkili olacaktır.</p>	<p>Denizlerde kurulacak balık çiftlikleri ve yavru balık büyütme tesisleri, hassas alan niteliğindeki kapalı koy ve körfezler ile doğal ve arkeolojik sit alanlarında kurulamaz.</p> <p>Yavru balık büyütme tesisleri; bu faaliyetlerin deniz çevresinde su kalitesini bozmayacağına ve gelecekte ortamda ötrofikasyon riskine neden olmayacağına dair bilimsel raporun Bakanlığa sunulmasını takiben verilecek uygun görüş doğrultusunda hassas alanlarda da kurulabilir. Konuya ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p> <p>Kıyı ve deniz alanlarının sürdürülebilir kullanımını gerçekleştirmek amacıyla bütünleşik kıyı alanları yönetimine ilişkin usul ve esaslar, ilgili kurum kuruluşların görüşleri alınarak Bakanlıkça belirlenir.</p> <p>Deniz kirliliğinin önlenmesinde kurumlar arası entegrasyon ve koordinasyon esastır. Bu çerçevede Bakanlık tarafından çerçeve deniz stratejisi planı hazırlanarak ilgili kurum/kuruluşların görev tanımları kapsamında</p>

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

planlarının uygulanmasına ilişkin izleme programı hazırlamak/hazırlatmaya ilişkin esaslar yönetmelikle belirlenir.		oluşturdukları strateji belgeleri ile entegrasyonunu sağlamak ve eylem planlarının uygulanmasına ilişkin izleme programı hazırlamak/hazırlatmaya ilişkin esaslar yönetmelikle belirlenir.
Madde 9 – (Değişik: 26/4/2006 – 5491/6 md.) i) Çevrenin korunması ve kamuoyunda çevre bilincinin geliştirilmesi amacıyla, okul öncesi eğitimden başlanarak Millî Eğitim Bakanlığına bağlı örgün eğitim kurumlarının öğretim programlarında çevre ile ilgili konulara yer verilmesi esastır. Yaygın eğitime yönelik olarak, radyo ve televizyon programlarında da çevrenin önemine ve çevre bilincinin geliştirilmesine yönelik programlara yer verilmesi esastır. Türkiye Radyo - Televizyon Kurumu ile özel televizyon kanallarına ait televizyon programlarında ayda en az iki saat, Türkiye Radyo Televizyon Kurumu ile özel radyo kanallarının programlarında ise ayda en az yarım saat eğitici yayınların yapılması zorunludur. Bu yayınların % 60'ının izlenme ve dinlenme oranı en yüksek saatlerde yapılması esastır. Radyo ve Televizyon Üst Kurulu, görev alanına giren hususlarda bu maddenin takibi ile yükümlüdür.	Maddenin değiştirilmesine gerekçe olarak görsel ve işitsel medyanın etkin kullanımının sağlanması gösterilmektedir. Değişikliğin yapılması olumludur. Ancak Milli Eğitim Bakanlığı'nın öğretim programlarında değinilecek konular kanunda netleştirilmelidir. Radyo kanallarında ayda en az yarım saat eğitici yayın yapılması süre açısından çok azdır. Günlük olarak 1 dakikaya denk gelmektedir. En az 1 saat/ay olarak belirlenmesi uygun olacaktır.	i) Çevrenin korunması ve kamuoyunda çevre bilincinin geliştirilmesi amacıyla, okul öncesi eğitimden başlanarak Millî Eğitim Bakanlığına bağlı örgün eğitim kurumlarının öğretim programlarında çevre ile ilgili konulara yer verilmesi esastır. Yaygın eğitime yönelik olarak, radyo ve televizyon programlarında da çevrenin önemine ve çevre bilincinin geliştirilmesine yönelik programlara yer verilmesi esastır. Türkiye Radyo - Televizyon Kurumu ile özel televizyon kanallarına ait televizyon programlarında ayda en az iki saat, Türkiye Radyo Televizyon Kurumu ile özel radyo kanallarının programlarında ise ayda en az bir saat eğitici yayınların yapılması zorunludur. Bu yayınların % 60'ının izlenme ve dinlenme oranı en yüksek saatlerde yapılması esastır. Radyo ve Televizyon Üst Kurulu, görev alanına giren hususlarda bu maddenin takibi ile yükümlüdür.
Madde 9 Çevrenin korunması: p) Taşıma amaçlı kullanılan alışveriş poşetlerinin azaltılması esastır.	Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği ile uyumlaştırma sağlanmıştır. Ancak gerek Çevre Kanunu Taslağı gerekse Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliğinde yer alan bu maddeler;	p) Öncelikli olarak atık oluşumu önlenir, atık oluşumunun kaçınılmaz olduğu durumda ise atıkların geri kazanımı teşvik edilir. Bu amaçla,

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

	poşetlerinin kullanımının azaltılması yönünde herhangi yol gösterici bir detay içermemektedir;	yaygın olarak kullanılan alışveriş poşetlerinin azaltılması esastır.
Çevresel etki değerlendirilmesi: Madde 10 – (Değişik: 26/4/2006 – 5491/7 md.) Gerçekleştirmeyi plânladıkları faaliyetleri sonucu çevre sorunlarına yol açabilecek kurum, kuruluş ve işletmeler, Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu (A Sınıfı / B Sınıfı) hazırlamakla yükümlüdürler. “A Sınıfı Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu Kararı” veya “B Sınıfı Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu Kararı” alınmadıkça bu projelerle ilgili diğer mevzuat uyarınca yetkili kılınmış mercilerden münhasıran yatırıma yönelik onay, izin, teşvik, yapı ve kullanım ruhsatı verilemez; proje için yatırıma başlanamaz ve ihale edilemez. Çevresel Etki Değerlendirmesine tâbi projeler ve Stratejik Çevresel Değerlendirmeye tâbi plân ve programlar ve konuya ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.	Maddede yapılan değişikliğin gerekçesi olarak, yapılacak yatırımlarda ÇED görüşünün etkinliğinin artırılması ve ÇED raporu sınıflandırmasının farklılaştırılması gösterilmektedir. “ÇED gerekli değildir” kararı kanun taslağından çıkarılmıştır. Ancak ÇED’e tabi olmayan projeler için Bakanlık tarafından herhangi bir değerlendirme yapıp yapılmayacağı net değildir. Bu nedenle, çıkarılacak ikincil mevzuatta ÇED’e tabi olan projelerin detaylandırılması kritiktir. ÇED Yönetmeliği ve Ekleri kanun taslağı dikkate alınarak kapsamlı olarak revize edilmelidir. Revizyon kanun ve yönetmelikle eş zamanlı yapılmalıdır.	
İzin alma, arıtma ve bertaraf etme yükümlülüğü (1) Madde 11 – (Değişik: 26/4/2006 – 5491/8 md.) Atık üreticileri uygun metot ve teknolojiler ile atıklarını en az miktara düşürecek tedbirleri almak zorundadırlar. Atıkların, yönetmeliklerde tanımlanan usul ve esaslara göre kaynağında ayrı biriktirilmesi ve tanımlanan yönetim sistemine verilmesi zorunludur.	Değişiklikte tanımlanan “yönetim sistemine verilmesi zorunludur” ibaresi özellikle, Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği’ndeki Belediyenin toplama sistemi tanımı ile karmaşa yaratabileceğinden (Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği’nde yapılan düzenleme ile üretim tesislerinden kaynaklanan ambalaj atıkları ayrı toplanarak toplama ve ayırma tesislerine bedel karşılığı verilebilmektedir. Bu yönetmelik ile bedelsiz şartı ve Belediyenin yönetim planına verme zorunluluğu kalkmıştır.) bu madde, önerilen	İzin alma, arıtma ve bertaraf etme yükümlülüğü (1) Madde 11 – (Değişik: 26/4/2006 – 5491/8 md.) Atık üreticileri uygun metot ve teknolojiler ile atıklarını en az miktara düşürecek tedbirleri almak zorundadırlar. Atıkların, mevzuatta tanımlanan usul ve esaslara göre kaynağında ayrı biriktirilmesi ve ilgili yönetmelikler çerçevesinde tanımlanan yönetim

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

	<p>şekilde değiştirilmelidir.</p> <p>Ayrıca maddede yapılan değişikliğe gerekçe olarak AB Mevzuatına uyum kapsamında yapılan değişikliklerin kanuna entegrasyonu gösterilmektedir. Değişikliğin yapılması olumludur ancak “Tanımlanan yönetim sistemi” ifadesi net olarak anlaşılamamaktadır.</p> <p>Atıklar, sadece yönetmeliklerde değil tebliğlerde de tanımlanmaktadır, yönetmelik yerine mevzuat kullanılması uygun olacaktır.</p>	sistemine verilmesi zorunludur.
Madde 11: Büyükşehir belediyeleri ve belediyeler katı atık bertaraf tesislerini kurmak, kurdurmak, işletmek veya işlettiirmekle, bu hizmetten yararlananlar, sorumlu yönetimlerin yapacağı yatırım, işletme, bakım, onarım ve ıslah harcamalarına katılmakla yükümlüdür. Bu hizmetten yararlananlardan tahsil edilen çevre temizlik vergisi çevre kirliliğinin kontrolü ve önlenmesi ile ilgili hizmetler dışında kullanılamaz.	Taslak kanundan “katı atık” tanımı çıkarıldığı için bu maddede katı atık yerine sadece atık tanımı kullanılmalıdır.	Madde 11: Büyükşehir belediyeleri ve belediyeler katı atık bertaraf tesislerini kurmak, kurdurmak, işletmek veya işlettiirmekle, bu hizmetten yararlananlar, sorumlu yönetimlerin yapacağı yatırım, işletme, bakım, onarım ve ıslah harcamalarına katılmakla yükümlüdür. Bu hizmetten yararlananlardan tahsil edilen çevre temizlik vergisi çevre kirliliğinin kontrolü ve önlenmesi ile ilgili hizmetler dışında kullanılamaz.
Madde 11: Entegre atık yönetim planına göre atıkların toplanması için belediyeler vatandaşın kolayca ulaşabileceği yerlerde toplama noktası oluşturur ve bu noktaların yönetimini sağlar. Toplama noktalarıyla ilgili esaslar Bakanlıkça belirlenir.	“Katı Atıkların İkili Toplanmasına İlişkin Tebliğ” taslağında tanımı geçen atık getirme merkezi ile toplama noktası tanımı çelişmektedir. Tanımlar netleştirip, revize edilmelidir.	
Atık geri kazanım ve/veya geri dönüşüm tesislerini kurmak ve işletmek isteyen gerçek ve/veya tüzel kişiler, Bakanlıkça belirlenen esaslar doğrultusunda, ürünlerinin satışa uygunluğu ve piyasadaki denetimi ile ilgili	Bir sonraki fıkrada “Evsel nitelikli atıklar hariç olmak üzere, atık taşıma ve/veya toplama işlerini yapan kurum veya kuruluşlar Bakanlıktan lisans almak zorundadır. Evsel nitelikli atıkların taşıma ve toplama işlerini yapan kurum ve kuruluşlar	Evsel nitelikli atıkların taşıma ve toplama işlerini yapan kurum ve kuruluşlar ile atık geri kazanım ve/veya geri dönüşüm tesislerini kurmak ve işletmek isteyen gerçek ve/veya tüzel

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

<p>izni, ilgili kurumlardan almak kaydı ile Bakanlıktan lisans almakla yükümlüdür.</p> <p>Atık toplama ve taşıma işlerini yapan kurum veya kuruluşlar Bakanlıktan lisans almak zorundadır. Buna ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p>	<p>Bakanlıkça kayıt altına alınır” ifadesi kullanılarak evsel nitelikli atıklar lisans alma zorunluluğunun dışında tutulmuştur. Bu iki fıkra kapsam itibarıyla paralel değildir.</p>	<p>kişiler, Bakanlıkça belirlenen esaslar doğrultusunda, ürünlerinin satışa uygunluğu ve piyasadaki denetimi ile ilgili izni, ilgili kurumlardan almak kaydı ile Bakanlıktan lisans almakla yükümlüdür.</p> <p>Atık toplama ve taşıma işlerini yapan kurum veya kuruluşlar Bakanlıktan lisans almak zorundadır. Buna ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p>
<p>İzin alma, arıtma ve bertaraf etme yükümlülüğü (1) Madde 11 – (Değişik: 26/4/2006 – 5491/8 md.)</p> <p>Tıbbi atıkların toplanması, taşınması, bertarafı Büyükşehirlerde Büyükşehir Belediyelerinin, Belediye sınırlarında Belediyelerin sorumluluğundadır. Buna ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p>	<p>Maddenin ilave edilmesine gerekçe olarak AB Mevzuatına uyum kapsamında yapılan değişikliklerin kanuna entegrasyonu gösterilmektedir.</p> <p>Tıbbi atıklar ile ilgili yapılacak çalışmalar, Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliği ile düzenlenmektedir. Bu yönetmelikte Tıbbi Atık Yönetim Planı hazırlama yükümlülüğü getirilmiştir. Bir üst madde de entegre atık yönetim planı oluşturma sorumlulukları da ayrıca tanımlanmıştır. Bu sebeple bu maddede entegre atık yönetim planına vurgu yapılması faydalı olacaktır.</p>	<p>Tıbbi atıkların toplanması, taşınması ve bertarafı ile ilgili atık yönetim planlarının oluşturulması Büyükşehirlerde Büyükşehir Belediyelerinin, Belediye sınırlarında Belediyelerin sorumluluğundadır. Buna ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p>
<p>Denetim, bilgi verme ve bildirim yükümlülüğü (1) Madde 12 – (Değişik: 26/4/2006 – 5491/9 md.) Bu Kanun hükümlerine uyulup uyulmadığını denetleme yetkisi Bakanlığa aittir. Gerekğinde bu yetki, Bakanlıkça; il özel idarelerine, çevre denetim birimlerini kuran belediye başkanlıklarına, Denizcilik Müsteşarlığına, Sahil Güvenlik Komutanlığına,</p>	<p>Denizcilik Müsteşarlığı; Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Deniz ve İç Sular Genel Müdürlüğü olarak değiştirildiğinden, söz konusu maddede görev ve yetki Bakanlığa verilmelidir.</p>	<p>Bu Kanun hükümlerine uyulup uyulmadığını denetleme yetkisi Bakanlığa aittir. Gerekğinde bu yetki, Bakanlıkça; il özel idarelerine, çevre denetim birimlerini kuran belediye başkanlıklarına, Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Deniz ve İç Sular Genel Müdürlüğü’ne, 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik</p>

TASNİF DIŞI

TASNİF DİSİ

13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa göre belirlenen denetleme görevlilerine Bakanlığın yetkisi saklı kalmak koşulu ile devredilebilir. Yetki devri ve denetimler, Bakanlığın belirlediği usul ve esaslar çerçevesinde yapılır.		Kanununa göre belirlenen denetleme görevlilerine Bakanlığın yetkisi saklı kalmak koşulu ile devredilebilir. Yetki devri ve denetimler, Bakanlığın belirlediği usul ve esaslar çerçevesinde yapılır.
Madde 18 –Atık haline gelecek ürünlerin toplanması, taşınması, geri kazanımı veya bertarafı ile ilgili giderler, kirleten öder prensibine göre karşılanır. Bu amaçla ürünlerin satışı sırasında ürün faturası üzerinden binde bir oranında çevre katkı payı tahsil edilir. Fatura üzerinden elde edilen gelirler bu maddede belirtilen amaçlar dışında kullanılamaz. Tahsilâta ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.	Bu yeni değişiklik ile binde bir oranında bir çevre katkı payının üreticilerden alınacağı belirtilmiş, alınan bedelin ne için alınacağı, hangi iş ve işlemler için kullanılacağı ve hangi kurum tarafından değerlendirilmek üzere tahsil edileceği net bir şekilde belirtilmemiştir. Sistemin netlik kazanması için katkı payının nasıl ve ne zaman tahsil edileceği ile ilgili açıklamanın kanunda açıkça belirtilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.	
Madde20-g- 4) Atıksu arıtma tesisi proje onay sürecine başlamadan veya bu süreci tamamlamadan inşaata başlayan ya da işletmeye alanlara yapılan proje bedelinin yüzde ikisi oranında onaylanan projeye aykırı inşaatını yapanlara 10.000 Türk Lirası, idarî para cezası verilir.	Proje onayı olmadan atıksu arıtma tesisi yaptıranlara geçiş süreci tanınarak sisteme entegre edilmeleri gerekir.	
Madde 20-h) Kanunun 14 üncü maddesine göre yayımlanan yönetmeliklere aykırı şekilde gürültü ve titreşime neden olan; işyerleri, atölye ve imalathanelere 3.000 Türk Lirası, kapalı eğlence yerlerine 8.000 Türk Lirası, açık ve yarı açık eğlence yerleri, tesis/işletmelere 20.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Başkaca bir saat sınırlaması getirilmediği takdirde, bu fiillerin saat 24:00 den sonra işlenmesi durumunda bu bentte öngörülen cezalar iki kat arttırılarak verilir.	Taslak Madde 20-h)'de "14. Maddeye göre yayımlanan yönetmeliklere" göre denmesine rağmen, "saat 24:00'dan sonra" şeklinde net bir zaman dilimi ile sınırlama getirilmiştir. Bu ifade ile ceza kapsamında başlangıç saati belirtilmiş ancak zaman aralığı ne bir şekilde ifade edilmemiştir. 24.00 ile ... arası 2 kat ceza olarak belirtilmesi uygun olacaktır	h) Kanunun 14 üncü maddesine göre yayımlanan yönetmeliklere aykırı şekilde gürültü ve titreşime neden olan; işyerleri, atölye ve imalathanelere 3.000 Türk Lirası, kapalı eğlence yerlerine 8.000 Türk Lirası, açık ve yarı açık eğlence yerleri, tesis/işletmelere 20.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Başkaca bir saat sınırlaması getirilmediği takdirde, bu fiillerin saat 24:00 ile ... arasında işlenmesi durumunda bu bentte öngörülen

TASNİF DİSİ

TASNİF DIŞI

		cezalar iki kat arttırılarak verilir.
m) Bu Kanunun 9 uncu maddesinin (a) bendinde belirtilen hususlara aykırı olarak nesli tehlike altında ve nadir türleri, habitatları ve bunların oluşturduğu ekosistemleri tahrip eden işletme sahiplerine 100.000 ile 500.000 Türk Lirası; işletme sahibi olmayan kişilere ise 20.000 ile 100.000 Türk Lirası arasında değişen idari para cezaları verilir. Bunun dışındaki biyolojik çeşitliliğe verilen tahripler için işletme sahiplerine 20.00 ile 100.000 Türk Lirası; işletme sahibi olmayan kişilere ise 10.000 ile 20.000 Türk Lirası arasında değişen idari para cezaları verilir.	Maddenin değiştirilmesine gerekçe olarak habitatın tahrip edilmesinin mali karşılığının kanununun önceki halinde belirtilen miktarlardan çok daha büyük olması gösterilmektedir. Ancak burada Bakanlığın nesli tükenme tehdidi altında olan nadir türleri ve ekosistemleri belirlemesi ve bu listeyi sürekli güncel tutması faydalı olacaktır.	
Madde 20- r) Geri kazanım yükümlülüğünü yerine getirmeyen piyasaya sürenlere ise; yıllık ambalaj atığı geri kazanım yükümlülüğü; 50 tona kadar olan firmalara 10.000 Türk Lirası, 50 ile 100 ton arasında olan firmalara 20.000 Türk Lirası, 100 tondan büyük olan firmalara ise 50.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu kanunda ve yönetmeliklerde tanımlanan toplama sistemine uygun olarak atıklarını ayrı biriktirmeyen müstakil konutlara 50 Türk Lirası, apartman yönetimlerine 500 Türk Lirası idarî para cezası verilir.	Maddede geri kazanım yükümlülüğünü yerine getirmeyen piyasaya süren firmalara ton bazında yeni idari cezalar getirilmiştir. Özellikle ambalaj geri kazanım yükümlülüğünü baz alırsak; ülkemizde geri kazanım kapasitesi dar olan veya henüz geri kazanım kapasitesi oluşturulmamış bazı ambalaj türleri için yükümlülükler yerine getirilememektedir. Bu gibi durumlar için cezai yaptırımlar kapsam dışında bırakılmalıdır. Bu maddenin gereği olarak, atıkların ayrı biriktirilmesine ilişkin tanımlama kanuna eklenmelidir. Para cezası uygulamasına geçmeden evvel, öncelikle Bakanlık ve belediyelerce atıkların ayrı toplanmasına ilişkin bir toplama sistemi oluşturulmalıdır.	Madde 20 r - Ülke geri kazanım kapasitesi yeterli olduğu halde geri kazanım yükümlülüğünü yerine getirmeyen veya ambalaj atıklarının toplatılması konusunda yetkilendirilmiş kuruluşlardan kaynaklanan aykırılıklar hariç olmak üzere piyasaya sürenlere ise; yıllık ambalaj atığı geri kazanım yükümlülüğü; 50 tona kadar olan firmalara 10.000 Türk Lirası, 50 ile 100 ton arasında olan firmalara 20.000 Türk Lirası, 100 tondan büyük olan firmalara ise 50.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu kanunda ve yönetmeliklerde tanımlanan toplama sistemine uygun olarak atıklarını ayrı biriktirmeyen müstakil konutlara 50 Türk Lirası, apartman yönetimlerine 500 Türk Lirası

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

		idari para cezası verilir.
Madde 20 ü) Tehlikeli kimyasallar ve bu kimyasalları içeren eşyayı bu Kanunda ve ilgili yönetmeliklerde belirtilen usûl ve esaslara, yasak ve sınırlamalara aykırı olarak üreten, işleyen, ithal ve ihraç eden, kullanan, ambalajlayan, etiketleyen, satan ve satışa sunanlara; kimyasalın miktarı, tehlike özellikleri, kullanım alanları ve kimyasala maruziyet dikkate alınarak 10.000 Türk Lirasından 1.000.000 Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.	Maddenin değiştirilmesine gerekçe olarak maruz kalınan kimyasalın türü, miktarı ve özelliklerine göre ceza uygulanması gerekliliği gösterilmektedir. Değişikliğin yapılması olumludur. Ancak bunun ölçümü veya belirlemesinin ne şekilde yapılacağı netleştirilmemiştir. Para cezaları atık özelliklerine ve alt-üst sınırlara göre belirlenebilir.	ü)Tehlikeli kimyasallar ve bu kimyasalları içeren eşyayı bu Kanunda ve ilgili yönetmeliklerde belirtilen usûl ve esaslara, yasak ve sınırlamalara aykırı olarak üreten, işleyen, ithal ve ihraç eden, kullanan, ambalajlayan, etiketleyen, satan ve satışa sunan ve taşıyanlara; ilgili kurum ve kuruluşların görüşü alınarak hazırlanacak rapor uyarınca kimyasalın miktarı, tehlike özellikleri, kullanım alanları ve kimyasala maruziyet dikkate alınarak 10.000 Türk Lirasından 1.000.000 Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.
Madde 20 bb) Faaliyetleri sonucu oluşan sera gazı emisyonunlarını Bakanlığa raporlamayan gerçek ve tüzel kişilere 48.000 TL idari para cezası verilir.	Raporlama yerine uygulama ile ilgili aksaklıklarda yüksek bir idari para cezası olması daha uygun olacaktır.	bb) Faaliyetleri sonucu oluşan sera gazı emisyonlarını Bakanlığa raporlamayan gerçek ve tüzel kişilere 8.000 TL, çıkarılacak mevzuata göre sera gazı faaliyetleri ile ilgili çalışmaları gerçekleştirmeyen gerçek ve tüzel kişilere 48.000 TL idari para cezası verilir.
Madde 24 Diğer Kanunlarda aksine hüküm olsa bile; bu Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrası uyarınca denetim yetkisi verilen kurum ve merciler tarafından verilen idarî para cezalarının yüzde ellisi, bu Kanun uyarınca yapılacak denetimlerle ilgili harcamaları karşılamak ve çevre hizmetlerinde kullanılmak üzere bu kurumların bütçesine gelir kaydedilir;	Maddenin değiştirilmesine gerekçe olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığı' nın yayınlamış olduğu mevzuat hükümlerince kesilen para cezalarının % 50' sini Bakanlığın almak istemesi verilmektedir. Kabahatler Kanunu bu maddeye aksi hüküm içermektedir, Kabahatler Kanunu'na göre herhangi bir kurum tarafından kesilen cezanın	

TASNİF DIŞI

TASNİF DİSİ

<p>kalan yüzde ellisi ise bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen amaçlarda kullanılmak üzere ilgililerce en geç ertesi ayın onbeşine kadar ilgili mal saymanlıkları hesaplarına aktarılır ve genel bütçeye gelir kaydedilir. Genel bütçeye dahil kurumlar tarafından verilen ve yılı içinde tahsil edilen idari para cezalarının % 50'si, bu Kanun uyarınca yapılacak denetimlerle ilgili harcamaları karşılamak ve çevre hizmetlerinde kullanılmak üzere, cezayı veren kurum bütçesinin her yıl Bütçe Kanunu ile belirlenen kalemlerine aktarılır.</p>	<p>tamamı cezayı kesen kuruma kalmaktadır. Ancak Bakanlık maddenin başına ilave ettiği “Diğer Kanunlarda aksine hüküm olsa bile” ibaresi ile ceza tutarlarının %50’ sini kendisine almaktadır. T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na özel böyle bir uygulama olması doğru değildir.</p> <p>Bu fıkranın çıkarılması önerilmektedir.</p>	
<p>Madde 20-y) Madencilik faaliyetleri sonucu bozulan arazilerin doğaya yeniden kazandırılması için Doğaya Yeniden Kazandırma çalışmasını yapmayanlara 1.000.000 Türk Lirası idari para cezası verilir.</p>	<p>Madencilik faaliyetleri sonucu bozulan ormanlık ve ormanlık olmayan arazilerin doğaya yeniden kazandırılması Maden Kanunu ve Maden Kanunu Uygulama Yönetmeliği ile teminat altına alınmıştır. Ayrıca doğaya yeniden kazandırma faaliyetleri üç ayrı kurum tarafında, Orman Yönetmeliği’nde Rehabilitasyon adı altında, Maden Kanunu ve Uygulama Yönetmeliği’nde Çevre Uyum Teminatı ve Çevre Uyum konusu adı altında ve Çevre Yönetmeliklerinde de “Doğaya Yeniden Kazandırma” adı altında yürütülmektedir. Diğer taraftan 24.06.2010 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 5995 Sayılı Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun’da çevreye uyum konusunda gereği yapılmadığında uygulanacak ceza-i yaptırım açıkça tanımlanmıştır.</p> <p>Bu nedenle taslakta yer alan doğaya yeniden kazandırma çalışmaları ile ilgili cezai yaptırım, dolayısıyla bu bend kaldırılmalıdır.</p>	

TASNİF DİSİ

TASNİF DIŞI

Madde 20-aa) Gerçek ve tüzel kişilere Bakanlıkça sera gazı emisyonu hakkı tahsisi verilmesi durumunda, elindeki hakkı geçen her bir karbondioksit eşdeğer ton sera gazı emisyon için 100 TL ceza uygulanır. Bu cezanın ödenmesi bu yükümlülüğün yerine getirilmesi anlamına gelmez.	Eşdeğer ton sera gazı emisyonu için 100 TL ceza uygulanacağı belirtilmiştir ancak bu cezanın yıllar içerisinde nasıl değişeceğine dair bilgilendirmeye de ihtiyaç vardır.	
Madde 25- Bu kanuna göre verilen idari para cezaları 21/07/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre Bakanlığın bildirimi üzerine Maliye Bakanlığınca tahsil olunur.	Kabahatler Kanununa göre idari para cezalarının tahsiline yönelik olarak kesinleşme şartı aranmaktadır. Kabahatler Kanunu karşısında Özel Kanun yapısında olan Çevre Kanunu'nun uygulanabilirliği açısından bu maddenin değerlendirilmesi öngörülmektedir. Denetimler sırasında usul hatalarının oluşmaması, kesilen cezaların itiraz sonrası iptal edilme sıklığının azalması için Kabahatler Kanunu hükümlerine göre ceza tahsili yapılmalıdır.	Madde 25- Bu kanuna göre verilen idari para cezaları 21/07/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre Bakanlığın bildirimi üzerine Maliye Bakanlığınca tahsil olunur. İdarî para cezalarının tahsil usûlü hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.
Teşvik: Madde 29 – (Değişik birinci fıkra: 26/4/2006 – 5491/20 md.) 2872 sayılı Çevre Kanununun 29. Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. Çevre kirliliğinin önlenmesi ve giderilmesine ilişkin faaliyetler teşvik tedbirlerinden yararlandırılır. Bu amaçla her yılın başında belirlenen teşvik sistemine Bakanlığın görüşü alınmak sureti ile Hazine Müsteşarlığınca yeni esaslar getirilebilir. Arıtma tesisini kuran, işleten ve yönetmeliklerde belirtilen yükümlülüklerini yerine getiren kurum, kuruluş ve işletmelerin arıtma tesislerinde kullandıkları ve ödemesi yapılan bir önceki yıla ait elektrik enerjisi	Madde 29 Teşvik başlıklı ek fıkarda Arıtma tesisini kuran, işleten ve yönetmeliklerde belirtilen yükümlülüklerini yerine getiren kurum, kuruluş ve işletmelerin elektrik faturalarının % 50'sine kadar geri ödenebileceği belirtilmiştir. Ancak “Çevre Kanununun 29 Uncu Maddesi Uyarınca Atıksu Arıtma Tesislerinin Teşvik Tedbirlerinden Faydalanmasında Uyulacak Usul Ve Esaslara Dair Yönetmeliğinin” 1 inci maddesinde sadece alıcı ortama atıksu deşarj eden firmaların bu teşvikten yararlanabileceği belirtilirken taslaktaki maddede alıcı ortama deşarj etmeyen diğer arıtma tesislerinin bu kapsama dahil olduğu anlaşılmaktadır. Bu çelişki ya da ifade yanlışlığı düzeltilerek hangi tesislerin bu kapsama girdiği yeniden gözden geçirilmelidir.	2872 sayılı Çevre Kanununun 29. Maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. Çevre kirliliğinin önlenmesi ve giderilmesine ilişkin faaliyetler teşvik tedbirlerinden yararlandırılır. Bu amaçla her yılın başında belirlenen teşvik sistemine Bakanlığın görüşü alınmak sureti ile Hazine Müsteşarlığınca yeni esaslar getirilebilir. Arıtma tesisini kuran, işleten ve yönetmeliklerde belirtilen yükümlülüklerini yerine getiren kurum, kuruluş ve işletmelerin arıtma tesislerinde kullandıkları ve ödemesi yapılan bir önceki yıla ait elektrik enerjisi giderleri, Bakanlık bütçesine bu amaç için

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

<p>giderleri, Bakanlık bütçesine bu amaç için konulacak ödenekten vergiler ve kesintiler hariç tüketim bedeli üzerinden yüzde ellisine kadar geri ödenmesine Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.</p> <p>Teşvik tedbirleri ile ilgili esaslar yönetmelikle belirlenir. Bu Kanunda belirlenen cezalara neden olan fiilleri işleyen gerçek ve tüzelkişiler, verilen süre içinde söz konusu yükümlülüklerini yerine getirmedikleri takdirde bu maddede yazılı teşvik tedbirlerinden yararlanamazlar ve daha önce kendileri ile ilgili olarak uygulanmakta olan teşvik tedbirleri durdurulur.</p>	<p>Ayrıca teşvik almış olan bir tesisin faaliyetlerinde bu kanunun ilgili bir maddesine uymadığı tespit edildiğinde teşvikten yararlanamaması konusunun netleştirilmesi faydalı olacaktır.</p>	<p>konulacak ödenekten vergiler ve kesintiler hariç tüketim bedeli üzerinden yüzde ellisine kadar geri ödenmesine Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.</p> <p>Teşvik tedbirleri ile ilgili esaslar yönetmelikle belirlenir. Bu Kanunda belirlenen cezalara neden olan fiilleri işleyen gerçek ve tüzelkişiler, verilen süre içinde söz konusu yükümlülüklerini yerine getirmedikleri takdirde bu maddede yazılı teşvik tedbirlerinden yararlanamazlar ve daha önce kendileri ile ilgili olarak uygulanmakta olan teşvik tedbirleri durdurulur. Bu kanunda karşılığı idari para cezası olarak belirlenmiş olan ceza tutarları kendilerinden faizi ile geri alınarak Kanunda belirtilen cezai şartların giderilmesinden sonra tekrar teşvik başvuruları değerlendirmeye alınır.</p>
<p>Ek Madde 4 – (Ek: 26/4/2006 – 5491/23 md.)</p> <p>Motorlu taşıt sahipleri, emisyonlarının yönetmelikle belirlenen standartlara uygunluğunu belgelemek üzere emisyon ölçümü yaptırmak zorundadırlar. Trafikte seyreden motorlu taşıtların emisyon sınır değerleri ve ölçümleri ile ilgili usûl ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p> <p>Motorlu taşıtlarda kullanılacak yakıtların özellikleri ile ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir. Belirlenen özellikleri taşımayan yakıtların motorlu taşıtlarda kullanılması yasaktır.</p>	<p>Maddede değişiklik yapılmasına gerekçe olarak tüm motorlu taşıtları (deniz ve kara) içerecek şekilde genişletilen egzoz emisyon ölçümü zorunluluğu getirmek olduğu gösterilmektedir.</p> <p>Ancak gerekçe ile taslak madde uymamaktadır. Ayrıca 20 maddenin a fıkrasına ilave edilen egzoz emisyon ölçümü yaptırmayan veya egzoz emisyon ölçümü yaptıran ancak yönetmelikte belirlenen standartlara aykırı emisyonu sebep olan motorlu araçlara yönelik cezaya ilişkin bir ifade yer almalıdır.</p>	

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

<p>Çevre Etiketi Ek Madde 10 - Aynı ürün grubunda yer alan ve diğer ürünlere nazaran, olumsuz çevresel etkileri azaltma potansiyeline sahip ürünlere çevre etiketi verilir. Konuya ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p>	<p>Avrupa Birliği mevzuatında da olduğu gibi beyaz eşya ve elektronik sektörüne ilişkin çevre konusundaki en önemli çevresel etki, ürün enerji tüketimi ve buna ilişkin etiketlemedir. Eğer ürün enerji etiketinden ayrı bir çevre etiketi mevzu bahis ise bu durumda bu çevre etiketi gönüllü olmalı, zorunlu tutulmamalıdır. Ayrıca birçok mevzuatta etiketleme ile ilgili esaslar belirlendiğinden tüm esaslar tek bir çevre etiketi üzerinden yapılmalıdır.</p>	<p>Çevre Etiketi Ek Madde 10 - Aynı ürün grubunda yer alan ve diğer ürünlere nazaran, olumsuz çevresel etkileri azaltma potansiyeline sahip ürünlere çevre etiketi verilir. Çevre etiketi gönüllülük esasına dayanır. Konuya ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.</p>
<p>“Geçici Madde 3- Çevre Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair 5491 sayılı Kanunun Geçici 4 üncü maddesinden faydalanmak üzere başvuruda bulunmamış ve bu Kanunun yayımı tarihi itibarı ile 5491 sayılı Kanunun Geçici 4 üncü maddesinde belirtilen işletmeye alma süreleri dolmamış kurum ve kuruluşlar, kalan işletmeye alma sürelerini aşmamak kaydıyla hazırlayacakları iş termin planlarını, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 6 ay içinde Bakanlığa sundukları takdirde, 5491 sayılı Kanunun Geçici 4 üncü maddesi hükümlerinden yararlanırlar.</p>	<p>Maddede değişiklik yapılmasına gerekçe olarak atıksu arıtma tesisi işletmeye alma süresi dolan Belediyelere para cezası vermek yerine süre uzatımı vermenin daha doğru olacağı gösterilmektedir. Ancak bu durum, yerel yönetimlerin idari para cezası alması ile maddi olarak zorlanmasının önüne geçmekle birlikte yüzeysel suların kalitesinin bozulmasına sebep olmaktadır. Bu durumun önüne geçmek için yerel yönetimler için teşvik düzenlemeleri yapılabilir veya mevcut düzenlemelerin etkinliği artırılabilir.</p>	

TASNİF DIŞI